

PENÍZE JSOU JEN ENERGIE

Václav Novák, krizový manažer a spolumajitel M. L. Moran. Úspěšně vedl restrukturalizaci hutnicko-strojírenského holdingu Vítkovice, v krizi převzal řízení Českých aerolinií, sám investuje do firem. O penězích ví hodně, za svou profesní kariéru vydělal přes miliardu korun. O dost také přišel.

SNADNO SE MI O TOM PÍŠE, protože už mi to nehrozí. Zbláznit se z peněz. Ale vždycky to tak samozřejmě nebylo. Také jsem si prošel ruským obdobím, kdy mi chyběla pokora a utrácel jsem za blbosti. Vezmu to od začátku.

První zajímavé peníze jsem vydělal v Kanadě. Od 15 let jsem věděl, že z Československa musím emigrovat, protože svoboda pro mě byla na prvním místě. Podřídil jsem jí své vzdělání, vystudoval jsem matematiku a fyziku a začal učit jako středoškolský učitel, byť by mě více bavily jiné obory. Ale věděl jsem, že s přírodními vědami se na Západě obratem užívám, což se potvrdilo. Zkoušel jsem utéct přes Jugoslávii. Nevyšlo to, ale o rok později jsem se přes Rakousko nakonec dostal do vysněné Kanady.

Čtrnáct dní po příletu jsem získal kantorskou licenci a za další dva týdny práci. Místo tří tisíc korun jsem bral tři tisíce dolarů. Sice to bylo v zapomenuté a divoké indiánské rezervaci Berens River, 270 kilometrů na sever od Winnipegu, ale do čtyř měsíců jsem si pořídil svůj první nový vůz – Jeep Wrangler. Jasně, byl hlavně na úvěr, ale ostatní emigranti se teprve rozkoukávali. Tehdy jsem se asi necítil bohatý, ale úspěšný. Chvillemi jsem měl pocit, že je mi moře po kolena a voda že bude hořet. Ale pořád to nebyly žádné velké peníze.

**2,466
MLD. KORUN**

**V KVĚTNU 2015 PADLA REKORDNÍ VÝHRA
V HISTORII ČESKÉHO SÁZENÍ. BYLO TO
V LOTERII EUROJACKPOT, VLAKEM SI PRO
NI PŘIJEL NĚKDO Z PARDUBICKA.**

Ty jsem vydělal až zpátky v Česku. To bylo na přelomu tisíciletí, když jsem jako nájemní manažer při zachraňování Vítkovic řídil restrukturalizaci celého holdingu. Úspěšně, a tak jsem si tehdy při započtení všech bonusů mohl přijít ročně tak na milion dolarů. To byly tehdy pro mě velké peníze. Ale určitě mě nezkazily. Žádné velké oslnění. Měl jsem jiné zájmy než utrácet, potřeboval jsem se starat o rodinu a dostavět dům.

Pak přišlo podnikání s mým dosavadním partnerem Zdeňkem Šmejkaem. Založili jsme společnost M. L. Moran, začali nakupovat a prodávat firmy a dali jsme si za cíl, že vyděláme 100 milionů korun. To se nám podařilo docela rychle a ani tehdy jsme z toho moc nezblbli, byť jsem si koupil první placaté auto. To bylo ale hlavně proto, že mě auta baví, a víc mě zajímalo, kolik má koní a jaké má brzdy, než kdo na něj bude koukat. Pořád jsem neměl pocit, že musíme pít jen nejdražší vína, chodit do nejlepších hotelů a předvádět se.

Potom jsme ovšem k našemu cíli přidali jednu nulu a na tu miliardu jsme se také dostali. A tam mě to ruské období chytilo. Na rok, možná na rok a půl. Zapomněl jsem na pokoru. Psal se rok 2007, 2008, všechno rostlo a já měl pocit, že kdo není multimilionář, dělá všechno špatně a neví, co se svým životem. Hodně a zbytečně jsem utrácel. Hodinky za milion už bych si nikdy nekoupil, a když je dnes nosím, raději je schovávám pod manžetou. Teď se za to období stydím a nakonec se vymstilo i v byznysu. Se zapomenutou pokorou jsme zapomněli na riziko, investovali do špatné firmy a v krizi prodělali hodně peněz. Řád stovek milionů korun. To nás vrátilo na nohy a jsem přesvědčen o tom, že už se nám něco podobného nikdy nestane. A kdyby se stalo, víme, že je potřeba říct: Easy go, jedeme dál močálem černým, zase to zkusíme.

Osobně mi pak pomohla definitivně utřídit hodnoty ještě vážná nemoc. Melanom oka jsem vzal, jak už to v životě dělám, jako další projekt. Začal jsem se konečně starat také o své tělo a mimo jiné jsem zhubl 50 kilo tuku. Dnes vidím luxus čistě ve svobodě. Ta je ten opravdový

Peníze jsou ražená svoboda.

– FJODOR MICHAJLOVIČ DOSTOJEVSKIJ

úspěch, a pokud jí chcete dosáhnout, musíte mít pod kontrolou čtyři základní části svého života. Podotýkám, že to není jen z mé hlavy a hodně mě inspiroval pan profesor Josef Koutecký, zakladatel dětské onkologie.

Zprv: tělo. Pokud není v pořádku, život skončí. Zdá se vám to příliš jednoduché? Jenže kdo se tím opravdu řídí? Já to dřív nedělal. To ovšem samo neobstojí. Jediným opravdu důležitým úkolem zdravého těla je totiž

starat se o zdravou hlavu. Vytvořit jí podmínky, aby mohla tvořit, pilovat svůj intelekt, učit se nové věci, neustrnout. Takže druhá část svobody je zdravá mysl. A pak jsou další dvě hodně důležité oblasti, které s penězi souvisejí víc: musíte mít v pořádku vztahy, protože ty jsou zdrojem energie. A potřebujete mít v pořádku duši. V té je krása.

Dobré vztahy energii přidávají, přes ty špatné odchází. Tak jsem se začal postupem času dívat na všechny své interakce. Vzal jsem telefon a vymazal jména všech lidí, kteří mi energii brali. Bez ohledu na to, zda by se přes některé takové vztahy daly vydělat peníze. A představte si, že se vůbec nic nestalo a nic mi nechybí. Na ulici takové lidi pozdravím, ale schůzku si s nimi nedám.

A zatímco vztahy jsou ukryté v srdci, v duši je prý krása. Já jsem prostě přestal dělat věci, které nejsou krásné. Je mi úplně šumafuk, jestli se na něčem dá vydělat, pokud to není krásné. A byznys se má dělat krásný. Klidně to může být třeba jen skvělý technologický postup. Nebo zachráněná firma. Pokud bych na svou práci nemohl být pyšný, mít z ní radost, jdu rovnou od toho. To je svoboda. Mít zdravé tělo, zdravou mysl, vztahy přinášející energii a krásu kolem sebe. Pak jste mohoucí. Ne jste nemohoucí, tedy nemocný.

Co z toho plyne pro peníze? Peníze pro mě byly naštěstí vždy jen formou energie. Energie, která dává svobodu. A když se zamilujete do svobody, je to O. K. Když se zamilujete do peněz, není to O. K. Líbí se mi cesta, kterou vyznává Karel Schwarzenberg: „Peníze mám pouze půjčené, musím je zase svěřit další generaci.“ Člověk, který se z nich nechce zbláznit, by se na to měl dívat stejně. A nezapomenout při tom na zachování čtyř základních pilířů svobody. 📌